

[Jørgen Junior]

af jubilæer på frimærker, vil give en ganske pæn indtægt og i bestemte kredse en udmærket propaganda for Danmark.

Herudover kunne overvejes en engangsforestilling med en 500 kr. guldmønt i et oplag på 50.000. Dette ville ganske givet stimulere interessen for danske erindringsmønter yderligere.

I øvrigt henvises til forslag i Politiken og Mønt-Avisen.

Besvarelse (31/3 78):

Finansministeren (Heinesen):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at hjemmen til at foretage særlige udmøntninger findes i møntlovens § 2, stk. 2, hvorefter finansministeren ved kgl. anordning kan bemyndiges til i særlige tilfælde at lade præge og udsende mønter lydende på anden værdi end de sædvanlige værdier i møntsystemet.

I bemærkningerne til møntlovens § 2, stk. 2, er det anført, at bemyndigelsen kun ville blive anvendt i særlige tilfælde, og at der herved i første række var tænkt på nationale begivenheder særlig inden for kongehuset.

En udsendelse af årlige erindringsmønter med en pålydende værdi på 50 kr. vil derfor kræve en ændring af møntloven.

Jeg kan yderligere oplyse, at det har været praksis, at de mønter, der blev udgivet i særlige tilfælde, solgtes for en overpris, dvs. for et beløb, der var større end møntens pålydende værdi, således at overprisen gik til velgørende formål, og at finansministeriet over for det folketingsudvalg, der i 1972 behandlede forslaget til møntloven, tilkendegav, at spørgsmålet om udsendelse af særlige erindringsmønter, fastsættelsen af disses antal og en eventuel overpris samt tilrettelæggelse af retningslinierne for fordelingen af et eventuelt overskud burde forelægges finansudvalget, før der udarbejdedes en kgl. anordning. En sådan fremgangsmåde ville sikre, at det til enhver tid værende folketing fik en afgørende indflydelse bl. a. på fordelingen af et eventuelt overskud.

Jeg forstår imidlertid spørgsmålet således, at det ikke er tanken, at der skal tages nogen overpris for de heromhandlede mønter. Den indtægt, der nævnes i spørgsmålet, må herefter være forskellen mellem mønternes pålydende værdi og fremstillingsprisen, og den forudsættes at fremkomme ved, at mønterne

ikke eller kun i begrænset omfang indgår i den almindelige pengeomsætning.

Den foreslåede fremgangsmåde vil rejse både økonomiske og principielle spørgsmål. Beregninger, som finansministeriet tidligere har foretaget, viser således, at produktionen af en 50 kr. mønt af sølv, hvis den skal være af samme kvalitet som tidligere fremstillede erindringsmønter, sandsynligvis vil medføre et valutatab af betydelig størrelse, idet sølvet jo må indkøbes i udlandet.

Udgivelsen af særlige mønter som foreslået må give anledning til overvejelser med hensyn til, hvor mange mønter der skal udstedes. Oplaget bør formentlig have en sådan størrelse, at alle, der er interesserede i at erhverve mønterne, kan få lejlighed til det, idet man herved samtidig begrænser mulighederne for en ikke tilsigtet spekulation i mønterne. Et større oplag vil imidlertid forøge risikoen for et valutatab og kan medføre, at mønterne i alt fald i et vist omfang indgår i den normale pengeomsætning.

Dette betyder igen, at mønternes størrelse og udseende må fastlægges under hensyntagen til det egentlige møntsystem og dets eventuelle udvikling.

Jeg er af disse grunde på forhånd skeptisk over for tanken om at udsende erindringsmønter i et omfang som her foreslået. Jeg kan imidlertid oplyse, at vi i finansministeriet overvejer den videre udvikling af vort møntsystem, idet vi påregner, at spørgsmålet om udvidelsen af erindringsmønter inddrages i disse overvejelser, således at problemerne vedrørende vor møntpolitik bliver så alsidigt belyst som muligt. Dette må ske i samråd med Danmarks Nationalbank, der forestår de tekniske og produktionsmæssige opgaver ved møntfremstillingen.

Til *miljøministeren* (20/3 78) af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren følge ombudsmandens henstilling af 9. marts om, at en række sommerhuse på Sydlolland i overensstemmelse med sund fornuft bevares?«

(Spm. nr. 586).

Begrundelse.

Folketingets ombudsmand har den 2/3 78 rettet henvendelse til ministeren om at dis-